

Nejkrásnější déšť

Petr Rezek

F Dmi B C
(Úvod:)

F
Prší krásně,
Dmi
nebe změnilo se v konev plnou vláhy,
B
všechny trable vedra pozbývají váhy,
C
každá kapka je jak jedno slůvko básně.

F
Všem záhy líp se dýchá,
Dmi
všechno kolem oči prostře si a září,
B
rázem poznají se poctivci i lháři,
C
kdo se naparuje, tomu zmokne pýcha.

Dmi
Už máš mokré vlásy,
B
jedna kapka z čela po nose ti stéká,
G7
mokrá blůzička ti siluetu svléká,
C
řekni, skrásněla jsi z deště nebo z lásky ?

Dmi
Ten déšť byl tak náhlý,
B
že jsem sotva stačil pomyslet si pouze,
G7
že tě políbím, a že to bude dlouze,
C7
když jsme odhodlaně k sobě dlaně vztáhli.

Vstříc touze. Mám tě ráda,
tos mi prvně řekla, já byl jako v ráji
a v tom začlo pršet, všechno bylo v háji,
to si přece člověk jenom jednou stírá.

Když má jí, když má chvíli,
když se padající hvězda změni v ústa
akdyž se ti řekne: probuď se a zůstaň.
V tom si přijde déšť a ještě k tomu sílí.

A vzrůstá. Sen se hroutí.
Teď se začneš asi po deštníku shánět,
nemáš zapotřebí průduškový zánět,
proto utečeš mi pryč a to mě rmoutí.

Být Máchou, aspoň básně
psal bych o tom, jak mi smutkem srdce vzdouváš

a v tom vidím tě jak střevíčky si zouváš,
bosá v kalužích mi říkáš: prší krásně.

Proč couváš ? Prší krásně,
lesy mají řasy z mlhavého dýmu,
a my zítra asi budeme mít rýmu
a ty místo vlasů promočené třásně.

A-há, prší krásně,
my se pod pláštěnkou nebudeme skrývat,
v tomhle nejkrásnějším dešti chci tě líbat,

C7

každá kapka je jak jedno slůvko básně, náš déšť.

(Záver:

F Dmi B C

,

F Dmi B C

,

F Dmi B F

.)